

ประกาศ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
เรื่อง การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับ
อนุปริญญาและปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๒ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับ
อนุปริญญาและปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ สามารถใช้ข้อบังคับที่
อ้างถึง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำส่วนงานคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่
๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การศึกษา ระดับปริญญาตรีไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้ยกเลิก

ประกาศ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒. ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง การศึกษาระดับ
ปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๓. ให้ใช้ประกาศนี้ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ตั้งแต่ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๔. ให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วย
การศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๒ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล
ว่าด้วยการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ สำหรับนักศึกษา
ทุกชั้นปีและทุกสาขาวิชา

ข้อ ๕. การประเมินผลการศึกษาของแต่ละรายวิชา ให้กระทำเป็นสัญลักษณ์ซึ่งมีแต้มประจำและ
ความหมาย ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมหิดลฯ ที่กำหนดไว้

ข้อ ๖. สัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C, D+, D, S และ AU เป็นการประเมินผลว่า “ได้” หรือ “ผ่าน”
ส่วน F และ U เป็นการประเมินผลว่า “ตก” หรือ “ไม่ผ่าน”

ข้อ ๗. การศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นแบบทวิภาค โดยแบ่งเป็น ๒ ภาคการศึกษา คือ
ภาคการศึกษาที่ ๑ และภาคการศึกษาที่ ๒ ซึ่งเป็นภาคการศึกษาปกตินั้น เป็นภาคการศึกษา
บังคับที่นักศึกษาทุกคนต้องลงทะเบียนเรียนตามรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่คณะ
วิศวกรรมศาสตร์กำหนด ทั้งนี้จะต้องลงทะเบียนเรียนไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต และไม่ต่ำกว่า ๙
หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการถอนวิชาสามารถกระทำได้โดยให้หน่วยกิต
คงเหลือไม่ต่ำกว่า ๙ หน่วยกิต

ข้อ ๘. ภาคการศึกษาฤดูร้อน.../๒

- ข้อ ๘. ภาคการศึกษาฤดูร้อนไม่ใช่ภาคการศึกษาบังคับ คณะวิศวกรรมศาสตร์จะจัดการศึกษา ภาคฤดูร้อนตามความจำเป็น ดังนี้
- ๘.๑ รายวิชาที่มีนักศึกษาได้สัญลักษณ์ F ไม่น้อยกว่า ๓๐ คน จะต้องเปิดการเรียนการสอนในภาคการศึกษาฤดูร้อน
 - ๘.๒ รายวิชาที่จะเปิดสอนภาคการศึกษาฤดูร้อนได้ จะต้องมียานวนนักศึกษาลงทะเบียนเรียน ดังนี้
 - ๘.๒.๑ ไม่น้อยกว่า ๒๐ คน สำหรับรายวิชาบรรยายที่อาจารย์ผู้สอนเป็นอาจารย์ประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์
 - ๘.๒.๒ ไม่น้อยกว่า ๓๐ คน สำหรับรายวิชาบรรยาย ที่อาจารย์ผู้สอนเป็นอาจารย์พิเศษ
- ข้อ ๙. นักศึกษาที่มีสิทธิลงทะเบียนในภาคการศึกษาฤดูร้อน
- ๙.๑ นักศึกษาที่มีสัญลักษณ์ F
 - ๙.๒ นักศึกษาที่ลงทะเบียน Regrade หรือมีสัญลักษณ์ W ให้อยู่ในดุลยพินิจของภาควิชา ที่รับผิดชอบรายวิชา
 - ๙.๓ กรณีที่เป็นรายวิชาบังคับก่อน (Prerequisite) สำหรับนักศึกษาที่ไม่เคยลงทะเบียนมาก่อน ให้อยู่ในดุลยพินิจของภาควิชาที่รับผิดชอบรายวิชา
- ข้อ ๑๐. การเรียนการสอนในภาคฤดูร้อน ให้จัดการศึกษา ดังนี้
- ๑๐.๑ รายวิชาบรรยาย และรายวิชาปฏิบัติการ การทดลองหรือการฝึก
 - ๑๐.๑.๑ รายวิชาบรรยาย ให้คิด ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา เป็นปริมาณการศึกษา ๑ หน่วยกิต
 - ๑๐.๑.๒ รายวิชาปฏิบัติการ การทดลองหรือการฝึก ให้คิด ๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา เป็นปริมาณการศึกษา ๑ หน่วยกิต
 - ๑๐.๒ การฝึกงาน หรือการฝึกภาคสนาม (ภาคฝึกงานวิชาชีพ) ให้คิด ๓๕-๔๘ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า ๒๔๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา และไม่น้อยกว่า ๓๐ วันทำการ
- ข้อ ๑๑. นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนซ้ำรายวิชาหนึ่ง ๆ ได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง เมื่อลงทะเบียนเรียนซ้ำเป็นครั้งที่ ๒ แล้ว ยังได้รับการประเมินผลเป็น F หรือ U หรือได้ขอถอนรายวิชาและได้สัญลักษณ์ W นักศึกษาจะพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล ถ้ารายวิชานั้นเป็นรายวิชาเลือกอาจเลือกลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่นแทนได้
- ข้อ ๑๒. นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาที่มีวิชาบังคับก่อน (Prerequisite) นักศึกษาจะต้องได้รับการประเมินผลว่า “ได้” หรือ “ผ่าน” ก่อน จึงสามารถลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่อไปได้
- ข้อ ๑๓. นักศึกษาไม่สามารถลงทะเบียนรายวิชาที่มีกำหนดการสอนตรงกัน ทั้งนี้หากนักศึกษาไม่ถอนรายวิชาใดวิชาหนึ่ง ให้ถือว่าการลงทะเบียนทั้งสองรายวิชาที่มีกำหนดการสอนตรงกันเป็นโมฆะ

- ข้อ ๑๔. ในกรณีที่นักศึกษาขาดสอบ ต้องรายงานต่ออาจารย์ผู้สอน หรือหัวหน้าภาควิชาที่รับผิดชอบวิชานั้น ๆ ทันที ส่วนการอนุญาตให้มีการสอบใหม่ให้อยู่ในดุลยพินิจของอาจารย์ผู้สอนและหัวหน้าภาควิชาที่เป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น ๆ
- ข้อ ๑๕. การจัดการเรียนการสอน สามารถแบ่งกลุ่ม (Section) ได้
- ๑๕.๑ เมื่อมีจำนวนนักศึกษาลงทะเบียนไม่น้อยกว่า ๕๐ คน ในรายวิชาบรรยายหรือรายวิชาบรรยาย-ปฏิบัติ
 - ๑๕.๒ เมื่อมีจำนวนนักศึกษาลงทะเบียนไม่น้อยกว่า ๔๐ คน ในรายวิชาปฏิบัติ
 - ๑๕.๓ ในกรณีไม่สามารถแบ่งกลุ่ม (Section) ได้ตามที่ระบุในข้อ ๑๕.๑ และ ๑๕.๒ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมาย
- ข้อ ๑๖. การกำหนดจำนวนรายวิชาเลือก ในชั้นปีที่ ๓ หรือ ๔ ที่สามารถเปิดสอนได้ในแต่ละภาคการศึกษาและจำนวนนักศึกษาลงทะเบียน กำหนดได้จาก
- ๑๖.๑ อัตราส่วนโดยเฉลี่ยของจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนรายวิชาเลือกที่สามารถเปิดสอนได้ ต้องไม่น้อยกว่า ๑๕ ต่อ ๑
 - ๑๖.๒ จำนวนนักศึกษาลงทะเบียนในรายวิชาเลือก ต้องไม่น้อยกว่า ๘ คน
- ข้อ ๑๗. ในกรณีที่นักศึกษาขาดเรียน ต้องรายงานต่ออาจารย์ผู้สอน โดยอนุญาตให้นักศึกษาขาดเรียนได้ในกรณีดังต่อไปนี้
- ๑๗.๑ กรณีลาป่วย ให้นักศึกษาเขียนใบลาป่วยพร้อมแนบใบรับรองแพทย์ ยื่นต่ออาจารย์ผู้สอน
 - ๑๗.๒ กรณีลากิจ นักศึกษาสามารถลากิจได้ในเงื่อนไข ดังต่อไปนี้
 - ๑๗.๒.๑ ทำกิจกรรมให้กับมหาวิทยาลัยมหิดลหรือคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยต้องมีหนังสือ หรือคำสั่งจากมหาวิทยาลัยมหิดล หรือ คณะวิศวกรรมศาสตร์
 - ๑๗.๒.๒ กรณีมีเหตุจำเป็นส่วนตัว อนุญาตให้ลากิจได้ เช่น ร่วมงานศพบุคคลในครอบครัว สำหรับกรณีอื่น ๆ การลากิจ ขึ้นอยู่กับความเห็นของอาจารย์ผู้สอน
- ข้อ ๑๘. รายวิชาบังคับที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนน้อยกว่า ๑๐ คน การพิจารณาเปิดการเรียนการสอน ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมาย
- ข้อ ๑๙. ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับข้อปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้ ให้คณบดีมีอำนาจสั่งและปฏิบัติตามที่เห็นสมควรโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๒ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายวรวิทย์ อิศรางกูร ณ อยุธยา)
คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์